

1876

3

Testament M. Głowackiego

Dobitka

W
reborna Pani

Okławią Głowacka

15 Krucza.

od A. Osuchowskiego
I Sewatoroka.

Kopia

Выпись духовнаго завѣщанія Александра Антоновича Гловацкаго
оглашеннаго Предсѣдателемъ Варшавскаго Окружнаго Суда, передан-
наго на храненіе Варшавскому Нотариусу Іосифу Ивановичу Станишев-
скому, имѣющему контору свою въ Варшавѣ по улицѣ Медовой подъ №
8/482 - Ноября 23/Декабря 6 дня по реестру за № 4618. Копія №
63. Протоколь. 1912 года мая 8-го дня, мною, Предсѣдательствующимъ въ 5 Гражданскомъ Отдѣленіи Варшавскаго Окружнаго Суда, за-
свидѣтельствована въ порядкѣ 1007 ст. Гр. Код. явка завѣщанія
Александра Антоновича Гловацкаго, умершаго, какъ видно изъ пред-
ставленнаго свидѣтельства о смерти, 6 мая 1912 года. Завѣщаніе
это было представлено при прошеніи Присяжн. Пов. Антона Осуховска-
го, съ объясненіемъ, что таковое составлено названнымъ Гловацкимъ
собственноручно. - При прошеніи представлены: 1) Запечатанный од-
ною частною сургучною печатью, но вскрытый пакетъ, съ семистроч-
ною надписью, начинающеюся словами: "Własnoręczny testament"
и оканчивающеюся словами: "1909 roku". - Въ пакетѣ этомъ оказа-
лось: а) завѣщательное распоряженіе отъ имени Александра Гловац-
каго отъ 12 іюня 1908 г., написанное по польски на четырехъ стра-
ницахъ листа, состоящихъ: 1 - изъ 40, 2 изъ 41, 3 изъ 44, 4 изъ
32 строкъ, начинающихся словами: 1 - "Moja ostatnia", 2 - "ukocha-
nej żonie", 3 - z językiem wykładowym; 4 "od siebie" - окан-
чивающихся же словами: 1 - "zapisuje dożywotnio", - 2 - "lub pry-
watnych; - 3 - "nie zamianowali; - 4 - подписью: "Aleksander Głow-
waski." На 1 страницѣ въ 29 и 30 строкахъ зачеркнуты слова:
"szóstki Moszowa; - б) дополненіе къ завѣщанію отъ имени Алек-
сандра Гловацкаго, помѣченное 8 іюня 1909 года, написанное на
трехъ страницахъ полулиста бумаги, сложеннаго по поламъ, состоя-
щихъ 1 изъ 20, 2 изъ 21, 3 изъ 11 строкъ, начинающихся словами
1 - "Kodycyl. Pozostawiając", 2 "Naprzykład Dziś"), 3 - "użyteczny
sługa", оканчивающихся же словами: 1 - "zając się", 2 - "z niego"
3 подписью "Aleksander Głowwaski". - На 2 страницѣ въ 15 стро-
кѣ, въ словѣ: "-odegrać" - исправлена буква "o". На 3 страницѣ
въ 5 строкѣ въ словѣ "ukochanej" - исправлены буквы "ne". -

2) Запечатанный одною частною сургучною печатью съ надписью 6-строчною, начинающеюся словами: "Własnoręczny testament" и оканчивающеюся словами: "w komodie". - Въ пакетѣ этомъ оказалось завѣщательное распоряженіе отъ имени Александра Гловацкаго отъ 12 іюня 1908 года, написанное попольски на четырехъ страницахъ листа бумаги, состоящихъ: 1 изъ 34, 2 изъ 42, 3 изъ 43, 4 изъ 37 строкъ, начинающихся словами: "I Moja ostatnia" 2 - "Gebether i Wolff", - 3-"odznaszających się",4-"c)W razie" оканчивающихся же словами:1- "od firmy"- 2"możeszowego wyznania" - 3 -"następcą i t.d, 4 - подписью"- "Aleksander Głowacki. На 1 страницѣ въ концѣ 7 строки зачеркнута скобка, въ 31 строкѣ вычеркнуты слова: "Czastki Moszowa". -На 3 страницѣ въ 12 строкѣ, въ словѣ "Mecenasowi" исправлена буква "M". - Въ видѣ открытаго документа дополненіе къ завѣщанію отъ имени Александра Гловацкаго, помѣченное 8 іюня 1909 года, написанное по польски, на трехъ страницахъ полулиста бумаги, сложеннаго по поламъ, страницы эти состоятъ: 1 изъ 18, 2 изъ 21, 3 изъ 11 строкъ, начинающихся словами:"I Kodycyl.Pozostawiając",2- "(Naprzykład Dziś)"3 "użyteczny służąca" оканчивающіяся же словами:1"zająć się",2-"z niego"3 подписью "Aleksander Głowacki" Никакихъ болѣе поправокъ, подчистокъ, зачеркнутыхъ или приписанныхъ и тому подобныхъ особенностей мною въ завѣщаніи Александра Гловацкаго не усмотрѣно. По прочтеніи вслухъ означенныхъ документовъ я обвелъ таковыя чертою, скрѣпилъ буквами, сдѣлалъ надписи о засвидѣтельствваніи явки и надписи эти подписалъ. Означенное въ семъ протоколѣ завѣщаніе въ двухъ экземплярахъ съ двумя дополненіями я постановилъ сдать на храненіе Нотаріусу Станишевскому. Подлинный за надлежащею подписью и скрѣпою Секретаря. Съ подлиннымъ вѣрно Секретарь (подписано) Витманъ, Настоящая копія протокола выдана на храненіе Нотаріусу Іосифу Ивановичу Станишевскому. Гербовый сборъ и канцелярская пошлина взысканы. гор. Варшава 15 іюня 1912 года. За Предсѣдателя (подписано) Членъ Суда Бѣловъ Секретарь (подписано) Витманъ. (М.П.) Конвертъ "Własnoręczny testament Aleksan-

dra Głowackiego, pisany 12 Czerwca 1908 roku. Drugi egzemplarz znajduje się u Wielmożnego Mecenasa Antoniego Osuchowskiego w Warszawie (I Kodycył napisany 8 Czerwca 1909 roku) Духовное завѣщание. Moja ostatnia wola. Na wypadek mojej śmierci, majątkiem pozostałym po mnie rozporządzam w sposób niżej opisany. Przedewszystkiem wyjaśniam, że majątek mój składa się z następujących walorów. I.A. Z sumy 23,000 ((dwudziestu trzech tysięcy) rubli umieszczonych na hipotece majątku Ursynów pod Warszawą u J.W. Ordynata Adama hr. Krasieńskiego za obligiem. 2.A. Z dzieł moich (pisma - Placówka - Emancypantki) wydanych przez Ordynata Adama hr. Krasieńskiego i Mecenasa Antoniego Osuchowskiego, znajdujących się na składzie u firmy W-nych Gebethnera i Wolffa, a przedstawiających wartość około 5,800 rubli na czysto - 3.A. Z biblioteki i ruchomości. (Oprócz tego posiadam jeszcze kilkanaście dziesięcin ziemi we wsi Maszowie gub. Wołyńskiej pod miasteczkiem Lubomlem. Grunta te znajdują się w dzierżawie co roku odnawianej, u starozakonnego Żeliźniaka, opieki zaś nad niemi łaskawie podjął się i moja plenipotencya otrzymał Wny Pan Władysław Ossuchowski, obywatel ziemski, mieszkający we wsi Zadyby pod Kowlem. Majątkiem częstką wsi Maszowa nie rozporządzam, gdyż jako rodowym rozporządzać nie mam prawa. Mam parę tysięcy rubli długów, które przedewszystkiem z mego majątku winny być zapłacone. Cały zaś pozostały po mnie majątek, jako też prawa autorskie do moich dzieł i należność wpływająca mogąca od firmy Gebethner i Wolff za sprzedaż dzieł (Pisma Placówka - Emancypantki) przeznaczam na fundusz stypendjalny pod następującymi warunkami: I^o Procent od sumy 23,000 rubli i dochód z wydawnictw wszystkich moich dzieł, bez żadnego wyłączenia wszystkich moich dzieł, ma być podzielony na pięć (5) równych części, z których cztery piąte (4/5) zapisuję dożywotnio ukochanej żonie mojej Oktawii z Trembińskich Głowackiej, a jedną piątą (1/5) również dożywotnio memu chrzestnemu synowi sierocie, Janowi Boguszowi, którego losem postanowiłem zająć się. Po najdłuższem zaś życiu mojej żony, mój syn chrzestny

*Sporządzony w r. 1910
w kancelarii mego hipot.*

ma otrzymać po rubli 500 (pięćset) rocznie dożywotnio. Życzeniem moim jest, aby wypłaty procentów należnych żonie mojej i synowi chrzestnemu dokonywane były w ratach kwartalnych i zarazem zastrzegam, że rat kwartalnych, o których mowa, sprzedawać ani ustępować nie wolno. Rodzinie mojej, t.j. moim braciom i siostrom ciotecznym nic nie zapisuję. Każde z nich ma być za pewniony, mająteczek zaś mój powstał z daru narodowego i do Narodu musi powrócić. 2° Gdyby wszakże udało się po mojej śmierci sprzedać prawo wydawnictwa dzieł moich na przeciąg lat pięćdziesięciu, za stałą, określoną, jednorazowo wypłacić mającą sumę - to i w tym razie osiągnięty ze sprzedaży szacunek winien być dołączony do kapitału, od którego odsetki mają być, w stosunku jak wyżej pod N.I, wypłacane mojej żonie i synowi chrzestnemu Janowi Boguszowi. 3° Po najdłuższym życiu mojej żony wejdzie w wykonanie fundacya stypendjalna na zasadach następujących:

a) Całkowity dochód z mego majątku i wydawnictwa dzieł moich, po potrąceniu na korzyść mego chrześniaka Jana Bogusza po rubli pięćset (500) rocznie dożywotnio, a po jego śmierci i te rubli pięćset przeznaczam na stypendja po rubli od 200 (dwustu) do 250 (dwustu pięćdziesięciu) rocznie, przedewszystkiem dla synów polskich chłopów katolików (nie wyłączając protestantów i mojżeszowego wyznania) odznaczających się zdolnościami, pilnością i moralnością, kształcących się w szkołach publicznych rządowych lub prywatnych, językiem wykładowym polskim, w kraju lub zagranicą i przygotowujących się do pracy zawodowej w zakresie rolnictwa, rzemiosł lub nauczycielstwa ludowego. -

) Zarząd i rozporządzanie całym pozostałym po mnie majątkiem i wydawnictwami oraz dochodem z tychże, oddaje trzem kuratorom a mianowicie: Adamowi hr. Krasieńskiemu, Mecenasowi Antoniemu Osuchowskiemu i Mecenasowi Adolfowi Suligowskiemu, nadając im prawo i wkładając na nich następujące obowiązki. Ciż kuratorowie, zaraz po mojej śmierci, wejdą w posiadanie całego pozostałego po mnie majątku, bez żadnego wyłączenia i wypłacać będą dożywotnio żonie mojej i chrześniakowi dochód im, jak wyżej za

pisany. Zaś po śmierci każdego z nich wykonywać raczą rozporządzenia moje, dotyczące fundacyi stypendjalnej, o której wyżej mowa. Jedynie oni będą władni, bez ingerencyi jakiegokolwiek władzy zarządzać funduszem stypendjalnym, podnosić kapitały i procenty, sprzedawać prawa wydawnictwa dzieł moich za cenę, na przeciąg czasu i pod warunkami stosownie do swego uznania, przy czem będą mieli obowiązek raz na rok ogłaszać w pismach warszawskich ścisłych rachunek z dochodów fundacyi i podać do wiadomości publicznej nazwiska stypendystów; c) W razie gdybym przeżył którego z kuratorów dwaj pozostali zamianują trzeciego i zeznają w tym celu odpowiedni akt urzędowy, d) Każdy z kuratorów, zaraz po mojej śmierci, a tem samem po objęciu funkcyi, obowiązany będzie na wypadek swej śmierci lub niemożności pełnienia obowiązków, zamianować swojego następcę i zeznać - tym celem odpowiedni akt urzędowy. Zaś ten następcę zamianuje znowu od siebie następcę i t.d. e) W razie gdyby jeden z kuratorów lub następców nie zamianował od siebie następcy, wówczas pozostali dwaj kuratorzy lub następcy wybiorą, według swego uznania trzeciego. W razie zaś gdyby dwaj kuratorzy lub następcy nie zamianowali od siebie następców, wówczas - pozostały kurator lub następcę zamianuje według swego uznania dwu swoich kolegów. Wreszcie - w razie gdyby żaden z kuratorów lub następców nie zamianował od siebie następcy, natenczas wszystkie funkcje kuratorów fundacyi przejdą całkowicie na Komitet Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Królestwie Polskiem. f) Wszelkie sprawy dotyczące fundacyi, wydawanie stypendjów, wysokość tychże, kwalifikacye stypendystów i t.d. i t.d. winny być rozstrzygane kolegjalnie, a zapadłe decyzje zapisywane do księgi uchwał. Proszę też kuratorów, ażeby corocznie po kilka razy raczyli łaskawie sprawdzać, czy nie dzieje się jaka krzywda mojej żonie, lub Janowi Boguszowi. Wiem, że o wyzysk i krzywdę bardzo łatwo między ludźmi. Meble i ruchomości, w tej liczbie maszynę do pisania, dary w naturze i t.d. zapisuję mojej żonie. Książki pozostałe po mnie, raczą kuratorowie, po porozumieniu się z

żoną moją, oddać na własność Towarzystwu biblioteki publicznej
w Warszawie. Pisałem, datowałem i podpisałem własnoręcznie.

Warszawa, 12 Czerwca 1908 roku. Aleksander Głowacki (Bolesław
Prus). Na stronie pierwszej niniejszego wykreśliłem dwa wyra-
zy: cząstki Maszowa. 12 Czerwca 1908 r. Aleksander Głowacki.

Настоящее завѣщаніе мною оглашено, скрѣплено, описано въ осо-
бомъ протоколѣ подлежить сдачѣ на хранение Нотариусу Станишев-
скому. Г. Варшава Мая 8 дня 1912 года. За Предсѣдателя (Подпи-
сано) С. Шука. Справка. Гербовня марки въ 1 рубль 25 коп. пога-
шены на прошеніи. Секретарь (подписано) Виттманъ. Kodycyl. Po-
zostawiając w mocy swej wszystkie rozporządzenia, zawarte w mo-
im testamencie z dnia 12 Czerwca 1908 roku, zmieniam punkt I-ej
tegoż testamentu w następujący sposób: - "Procent od sumy
23,000 rubli (dwudziestu trzech tysięcy rubli) i dochód z wy-
dawnictw wszystkich moich dzieł, bez żadnego wyłączenia, ma
być podzielony na cztery równe części, z których trzy czwarte
(3/4) zapisuję dożywotnio ukochanej żonie mojej, Oktawji z
Trembińskich Głowackiej, a jedną czwartą (1/4) memu chrzestne-
mu synowi, sierocie, Janowi Boguszowi, którego losem postano-
wiłem zająć się. (Naprzykład. Dziś roczny procent od 23,000
wynosi 1380 rubli. Otóż z tej sumy, żona moja winna pobierać
1035 rubli, a Jan Bogusz 345 rubli. Po najdłuższem życiu mej
żony, Jan Bogusz do śmierci swej ma pobierać 500 (pięćset)
rubli rocznie. Nie wiadomo bowiem jakie nieszczęście może spot-
kać człowieka, nawet w chwili największego rozwoju sił. Po-
wyższą zmianę testamentu wprowadzam dlatego, że dochód mej żo-
ny ukochanej nie wiele uszczupli się zaś kilkadziesiąt rubli
więcej, może odegrać ważną rolę w edukacyi Jana Bogusza, który
dziś robi na mnie wrażenie dziecka o szlachetnych instynktach
i niezwykłych zdolnościach umysłowych. Może więc, przy skrom-
nej pomocy, wyrosnąć z niego użyteczny sługa Ojczyzny, co da
Boże, aby się stało. Tegoż Jana Bogusza gorąco polecam przezac-
nemu sercu mojej żony ukochanej. Ja zaś usilnie błagam, ażeby
nikomu nie pozwoliła się wyzyskiwać. Warszawa 8 Czerwca 1909

roku /Aleksander Głowacki/. Настоящее дополнение къ завѣщанію мною оглашено, скрѣплено, описано въ особомъ протоколѣ и подлежитъ передачѣ на хранение Нотариусу Станишевскому. Г. Варшава Мая 8 дня 1912 г. За Предсѣдателя (Подписано) С. Щука.Справка. Гербовыя марки въ одинъ рубль 25 коп. погашены на прошеніи, при которомъ представлено настоящее завѣщаніе. Секретарь (Подписано) Виттманъ. Конвертъ. Własnoręczny testament Aleksandra Głowackiego, pisany 12 Czerwca 1908 roku. Drugi egzemplarz znajduje się wraz z papierami w mojem mieszkaniu, w komodzie. Духовное завѣщаніе. Moja ostatnia wola. Na wypadek mojej śmierci, majątkiem pozostałym po mnie rozporządzam w sposób niżej opisany. Przedewszystkiem wyjaśniam, że majątek mój składa się z następujących walorów: 1.A. Z sumy 23,000 (dwudziestu trzech tysięcy rubli) umieszczonych na hipotece majątku Ursynów pod Warszawą u J.W. Ordynata Adama hr. Krasieńskiego za obligiem 2.A. Z dzieł moich (Pisma - Placówka - Emancypantki) wydanych przez Ordynata Adama hr. Krasieńskiego i Mecenasa Antoniego Ossuchowskiego, znajdujących się na składzie u firmy W-nych Gebethnera i Wolffa, a przedstawiających wartość około 5800 rubli na czysto. 3.A. Z biblioteki i ruchomości. Oprócz tego posiadam jeszcze kilkanaście dziesięcin ziemi we wsi Maszowie, gub. Wołyńskiej, gub. Wołyńskiej, pod miasteczkiem Lubomilem. Grunta te znajdują się w dzierżawie, co roku odnawianej, u starozakonnego Żeliźniaka, opieki zaś nad niemi łaskawie podjął się i moją plenipotencyą otrzymał Wny Pan Władysław Ossuchowski, obywatel ziemski, mieszkający we wsi Zadyby pod Kowlem. Majątkiem cząstką wsi Maszowa nie rozporządzam, gdyż jako rodowym rozporządzać nie mam prawa. Mam parę tysięcy rubli długów, które przedewszystkiem z mego majątku winny być wypłacone. Cały zaś pozostały po mnie majątek, jako też prawa autorskie do moich dzieł i należność wpływająca mogąca od firmy Gebethner i Wolff za sprzedaż dzieł (Pisma - Placówka - Emancypantki): przeznaczam na fundusz stypendjalny pod następującemi warunkami: 1° Procent od sumy rubli 23,000 i dochód z wydawnictw wszystkich

moich dzieł, bez żadnego wyłączenia, ma być podzielony na pięć (5) równych części, z których cztery piąte ($\frac{4}{5}$) zapisuję dożywotnio ukochanej Żonie mojej Oktawii z Trębinskich Głowackiej, a jedną piątą ($\frac{1}{5}$) również dożywotnio memu chrzestnemu synowi sierocie, Janowi Boguszowi, którego losem postanowiłem zająć się. Po najdłuższem zaś życiu mojej żony, mój syn chrzestny ma otrzymywać po rubli (500) pięćset, rocznie dożywotnio. Życzeniem moim jest, aby wypłaty procentów należnych żonie mojej, synowi chrzestnemu dokonywane były w ratach kwartalnych - i zarazem zastrzegam, że rat kwartalnych, o których mowa, sprzedawać ani ustępować nie wolno. Rodzinie mojej t.j. moim braciom i siostrom ciotecznym nic nie zapisuję. Każde z nich ma być zapewniony, mająteczek zaś mój powstał z daru narodowego i do Narodu musi powrócić. 2° Gdyby wszakże udało się po mojej śmierci sprzedać prawo wydawnictwa dzieł moich na przeciąg lat pięćdziesięciu, za stałą, określoną, jednorazowo wypłacić się mającą sumę - to i w tym razie osiągnięty ze sprzedaży szacunek winien być dołączony do kapitału, od którego odsetki mają być w stosunku jak wyżej pod N.1°, wypłacane mojej żonie i synowi chrzestnemu Janowi Boguszowi. 3° Po najdłuższem życiu mojej żony wejdzie w wykonanie fundacya stypendjalna na zasadach następujących: a) całkowity dochód z mego majątku i wydawnictw dzieł moich, po potrąceniu na korzyść mego chrzestnego syna Jana Bogusza po rubli pięćset (500) rocznie dożywotnio, a po jego śmierci i te rubli pięćset przeznaczam na stypendja po rubli od 200 (dwustu) do 250 (dwustu pięćdziesięciu) rocznie, przedewszystkiem dla synów polskich chłopów, katolików (nie wyłączając protestantów i mojżeszowego wyznania) odznaczających się zdolnościami, pilnością i moralnością. Kształczących się w szkołach publicznych, rządowych lub prywatnych, z językiem wykładowym polskim, w kraju lub zagranicą i przygotowujących się do pracy zawodowej w zakresie rolnictwa, rzemiosł, lub nauczycielstwa ludowego, b) Zarząd i rozporządzanie całym pozostałym po mnie majątkiem i wydawnictwami oraz dochodem z

tychże oddaje trzem kuratorom, a mianowicie: Adamowi hr. Krasieńskiemu, Mecenasowi Antoniemu Osuchowskiemu i Mecenasowi Adolfowi Suligowskiemu, nadając im prawo i wkładając na nich następujące obowiązki. Ciż kuratorowie, zaraz po mojej śmierci wejdą w posiadanie całego pozostałego po mnie majątku bez żadnego wyłączenia i wypłacać będą dożywotnio żonie mojej i chrześniakowi dochód im jak wyżej zapisany. Zaś po śmierci każdego z nich wykonywać raczą rozporządzenia moje, dotyczące fundacji stypendjalnej, o której wyżej mowa. Jedynie oni będą władni bez ingerencji jakiegokolwiek władzy, zarządzać funduszem stypendjalnym, podnosić kapitały i procenty, sprzedawać prawa wydawnictwa dzieł moich za cenę, na przeciąg czasu i pod warunkami stosownie do swego uznania, dopełniać wyboru kandydatów na stypendystów, również stosownie do swego uznania. Przyczem będą mieli obowiązek raz na rok ogłaszać w pismach warszawskich ścisły rachunek z dochodów fundacji i podać do wiadomości publicznej nazwiska stypendystów, c) W razie gdybym przeżył, którego z kuratorów, dwaj pozostali zamianują trzeciego i zeznają w tym celu odpowiedni akt urzędowy, d) Każdy z kuratorów, zaraz po mojej śmierci, a tem samem po objęciu funkcji, obowiązany będzie na wypadek swej śmierci lub niemożności pełnienia obowiązków, zamianować swego następcę i zeznać tym celem odpowiedni akt urzędowy. Zaś ten następcę zamianuje znowu od siebie następcę i t.d. W razie gdyby jeden z kuratorów lub następców nie zamianował od siebie następcy, wówczas pozostali dwaj kuratorzy lub następcy wybiorą według swego uznania, trzeciego. W razie zaś gdyby dwaj kuratorzy lub następcy nie zamianowali od siebie następców, wówczas pozostały kurator lub następcę zamianuje według swego uznania dwu swoich kolegów. Wreszcie w razie gdyby żaden z kuratorów lub następców nie zamianował od siebie następcy, natenczas wszystkie funkcje kuratorów fundacji przejdą całkowicie na komitet Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Królestwie Polskiem, f) Wszelkie sprawy dotyczące fundacji wydawania stypendyjów, wysokość tychże, kwalifikacje sty

pendystów i t.d. i t.d. winny być rozstrzygane kolegiąlnie, a
zapadłe decyzje zapisywane do księgi uchwał. Proszę też kurato-
rów, ażeby corocznie po kilka razy raczyli łaskawie sprawdzać
czy nie dzieje się jaka krzywda mojej żonie lub Janowi Boguszo-
wi. Wiem, że o wyzysk i krzywdę bardzo łatwo między ludźmi.
Meble i ruchomości, w tej liczbie maszynę do pisania, dary w
naturze i t.p. zapisuję mojej żonie. Książki pozostałe po mnie
raczą kuratorowie, po porozumieniu się z żoną moją, oddać na
własność Towarzystwu biblioteki publicznej w Warszawie. Pisa-
łem, datowałem i podpisałem własnoręcznie, Warszawa 12 Czerwca
1908 roku. (Aleksander Głowacki Bolesław Prus). Na stronicy
pierwszej niniejszego wykreśliłem dwa wyrazy: częstki Maszowa
12 Czerwca 1908 r. /Aleksander Głowacki/. Настоящее завѣщаніе
мною вскрыто, оглашено, описано въ особомъ протоколѣ, подлежатъ
передачѣ на хранение Нотариусу Станишинскому. Г. Варшава Мая
8 дня 1912 года. За Предсѣдателя /С.Щука/. Kodycył. Pozosta-
wiając w mocy swej wazystkie rozporządzenia, zawarte w moim
testamencie z dnia 12 Czerwca 1908 roku, zmieniam punkt I-szy
tegoż testamentu w następny sposób: "Procent od sumy 23,000
rubli (dwudziestu trzech tysięcy rubli) i dochód z wydawnictw
wszystkich moich dzieł, bez żadnego wyłączenia, ma być podzie-
lony na cztery równe części, z których trzy czwarte (3/4) zapi-
suje dożywotnio ukochanej żonie mojej Oktawji z Trembińskich
Głowackiej, a jedna czwarta memu chrzestnemu synowi, sierocie
Janowi Boguszowi, którego losem postanowiłem zająć się. (Na-
przykład Dziś roczny procent od 23,000 wynosi 1.380 rubli.
Otóż z tej sumy żona moja winna pobierać 1035 rubli, a Jan Bo-
gusz 345 rubli) Po najdłuższem życiu mej żony Jan Bogusz do
śmierci swej ma pobierać 500 (pięćset) rubli rocznie. Niewiado-
mo bowiem jakie nieszczęście może spotkać człowieka, nawet w
chwili największego rozwoju sił". Powyższą zmianę testamentu
wprowadzam dlatego, że dochód mej żony ukochanej nie wiele
uszczupli się, zaś kilkadziesiąt rubli może odegrać ważną rolę
w edukacyi Jana Bogusza, który dziś robi na mnie wrażenie dziec

ka o szlachetnych instynktach i niezwykłych zdolnościach umysłowych. Może więc, przy skromnej pomocy, wyrosnąć z niego użyteczny sługa Ojczyzny, co dał Boże, aby się stało. Tegoż Jana Bogusza gorąco polecam przezacnemu sercu mojej żony ukochanej. Ja zaś usilnie błagam, żeby nikomu nie pozwoliła się wyzyskiwać. Warszawa 8 Czerwca 1909 roku /Aleksander Głowacki/. -

Настоящее дополнение мною оглашено, скреплено, описано въ особомъ протоколѣ и подлежитъ сдачѣ на хранение Нотариусу Станишевскому. Г. Варшава Мая 8 дня 1912 года. За Предсѣдателя (Подписано) С. Щука. Справка. Гербовья марки въ одинъ рубль 25 коп. погашены на прошеніи, при которомъ представлено настоящее завѣщаніе. Секретарь (Подписано) Витманъ. Выпись это слово въ слово сходна съ подлиннымъ духовнымъ завѣщаніемъ и протоколомъ онаго, переданнаго мнѣ на хранение Нотариусу Іосифу Ивановичу Станишевскому, внесенному въ реестръ за 1897 годъ подъ № 4618, и выдана Присяжному Повѣренному Антону Осуховскому, какъ душеприкащику покойнаго Александра Гловацкаго. Городъ Варшава 1913 года сентября II/24 дня. По реестру № 4618. Нотариусъ /-/ І. Станишевскій /М.П./ -

Faint, mostly illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text appears to be a formal document or report, with some words and phrases that are difficult to decipher due to the fading and bleed-through.

WIMBP
Im. H. Łopacińskiego
w Lublinie
sygn. 1815

